

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

19. Dies Octobris. Quocunque tempore no[n] cogitaveris Deum, puta
tempus illud amissum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Qum, unitas voti reperitur. Vitium in varia se dispergit, nunquam in unum se colligit. Hoc pessimum malum habemus, mutare mala, variare vicia, non ponere cupiditates, sed transponere: alioquin veluti tædio, citius boni essemus. Ægrè unum repertus, qui verè unus sit, & non variis affectibus, quibus indulget, varios non referat. Præclarè Origines ad illa verba, [4] *Fuit vir unus.* Hoc, inquit, pertinet ad laudem Justi, quod dicitur vir unus, Nos, qui adhuc peccatores sumus, non possumus illum titulum laudis acquirere: quia unusquisque nostrum non est unus, sed multi. Inveniamque alicujus vultum nunc irati, nunc iterum tristis, paulò post iterum gaudentis, & iterum turbati, & natus sum levis: vides quomodo ille qui putatur unus esse, non est unus: sed tot personæ in eo videntur esse, quot mores? Fies unus, nixus, ut fulcro, uno Deo: Fies mutabilis, adhærens mutabilibus. Accipe nunc sapiendimethodum.

Qui sapit, hic spernet, quidquid mutabile cernit.

19. DIES OCTOBRIS.

Quocunque tempore non cogitaveris Deum, puta tempus illud amissum. Cæsarius Monit. 2. cap. 3.

Dei præ- I.
sentia.

Magna est jaætura temporis, sed maximadum non es memor Numinis. Amissum scias omne tempus, quo non occurrit animo tuo Deus. Quomodo potes oblivisci Dei, qui semper meminit tui? & sic meminit, quasi aliquorū omnium immemor, solus esses, de quo solo possit meminisse. Gaudet rusticus si intelli-

(a) I. Reg. I. I.

gat

gat sui memorem fuisse Regem ; cur non gaudes ,
cum tui semper meminerit , ille Rex Regum , per
quem Reges regnant . Gaudet infirmus , si invisat eum
medicus , licet lanaverit paucos ; cur tu non gaudes
habens in te illum Medicum , de quo virtus exit , &
fanat omnes ? Gestit miser si habeat amicum , qui il-
lius misereatur in miseriis : cur ego non gestio , re-
pletus multis miseriis , cum illum habeam in meis vi-
sceribus , qui habet viscera Misericordiae ? Expen-
dunt homines etiam pecuniae pretium , ut videant in-
formis monstrum , & ego gratis non aspicio ejus pul-
chritudinem , in quam desiderant Angeli prospicere ?
Regina Saba tot confecit itenera , ut semel videret
Regem Salomonem in sua gloria : & ecce plusquam
Salomon est hic , quem habeo mihi non tantum cir-
came proximum , sed in me intimum . Deus operatur
omnia in omnibus pro te , immo in te , & tu non modò
nihil pro eo operaris , sed vix semel per diem illius
recordaris ?

II. Quid aliud faceres cum hoste tibi , tuisque ca-
pitali , quām cum Deo tibi tam amabili , nolens respi-
cere eum , tibi ubique obvium , & in te semper tam
beneficium ? Providentia Dei semper prospicit , ne
quid tibi desit ; Potentia , ut tibi in necessitate ad-
sit ; Sapientia , ut te instruat ; Bonitas , ut te diligat :
Justitia , ut pro meritis satisfaciat ; Misericordia
ut ē miseriis eripiat . Sic totus Deus tibi intendit
toti , & se totum tibi impendit cum omnibus suis
perfectionibus : cur non contendis illi inten-
dere , cum tot tuis quibus scates defectibus ? Si Rex
ē suo palatio ad tuum descenderet gurgustiolum ,

ut

ut omne suum tibi deferret obsequium ; si ut quic
ceres , stratum tibi sterneret ; ut calefaceres , fom
strueret, ut comederes , cibum coqueret ; ut mun
eslet , domum verreret ; ut scriberes , calamum in
deret; ut tegereris, vestes conficeret: denique ut nihil
tibi deficeret , nihil non pro te faceret : illumne pol
tot officia auderes manu percutere , conviciis imp
tere, immo vel verbo offendere ? Confer Regem cum
Deo, illius obsequia cum Dei beneficiis, & inventes
inter utraque hæc, immensum esse intervallum. De
ubique tibi occurrit, & tecum operando concumit, &
si quid desit , succurrit , ne in mala incurras, &
tu ab illo curris, ab unico tuo refugio fugis ; ad eum
qui semper ad te faciem convertit, dorsum obvertit.
Audi D. Thomam, & stupe tuam culpam : (a) *Deus*
omnipotens singulis Angelis, sanctisque animabus in tantum
se subjicit, quasi sit servus emptius singulorum, quilibet
iporum sit Deus suus.

III. Quanta cum reverentia, modestia, & hono
re accedis ad eum , cui soli debetur omnis honor, ut
fusciplias in te Christi corpus. Deus non tantum est
intra tuam carnem, sed animam, cur caro, & Anima
tua non exultant in Deum vivum , cum sit vita vita
tuæ ? Sive palam, sive clam, idem sis : Deus est juxta,
Deus extra te, intra te, suprate: intra te, sicut in medio
oceani aquâ undique impletur sponsa , sic Deo tua
anima. Cur longa facis vota tua, cum Deus tam prope
sit? quid speras extra Deum alia gaudia , cum intra te
habeas Deum unde gaudio gaudeas, & illo quod ne
mo à te tollat ? Cur tota die contristatus progrederis,
cum in venis tuis sit ille, qui (b) *lætitiat civitatem Dñi.*

Cur

(a) *Opusc. 6. 3. c. 2.* (b) *Psal. 45, 5.*

Cur mæres afflictus, cùm tecum sit solatium afflictorum, præsidium afflictionum? Quid times, cùm illum ubique circumferas, quem timent omnes, & omnia etiam quæ timentur? Cur friges, cur non ardes, cùm ille te totum occupet, qui venit ignem mittere in terram, nec aliud vult, quam ut accendatur, ut tu inde accendaris? quam divinè dixit Divinus Antonius. Ubique possemus invenire cœlum, si cor non esset in corde Dei. O excors! ô vecors: dereliquit te cor tuum, quia non est in corde Dei sui. Tu ergo, ut tibi benè consulas, vive Deo toti, qui se totum tradit tibi. Idem est consilium Poëtæ: Vive Deo soli, quod amat caro, querere noli.

20. DIES OCTOBRI.

Cui totus orbis non sufficit; quinque terræ pedes sufficient. Oleaster. in caput 14. Isaïe.

Varia pro salu- I. C Um sensim prætervolent
te sugguruntur tempora, antequam nos dese-
runt, varia suggero pro pace
consilia, pro salute documenta, pro Virtute incita-
menta. Hoc sit primum quod suggero consiliuui, ut
tibi sèpè objicias, contractum ad quinque pedes tu-
mulum. Sit tibi pro hodierna lectione epitaphium
cujusdam Regis Franciæ, plenum quidem acuminis-
bus, sed & piis admonitionibus, quibus omnium
ambitio utinam pungatur, & amor ambitionis ex-
pungatur:

Risi, ploro. Fui, non sum. Studui, requiesco.

Lusi, non ludo. Cecini, nunc mutio, pavi

Corpus, alo vermes. Vigilavi, dormio. dixi

Salve, dico vale. Rapui, rapeor. superavi,

Pars III.

G g g

Vin-